

בסופה ובסערה

וחרדה. ^{אור}ביון שעלה השחר, והבוקר אור, נוכחו לראות
ששניהם אינם אלא כלבים...^{אור}

ה"כוכב" שנמוג

פעם אחת ישב המלבי"ם באספת-הקהל בעירו. יחד עמו
ישב פרנס עשיר, אשר שם משפחתו "שטרן" (כוכב), שהיה
ידוע כאיש ^{אור}קל-דעת ומזלזל במצוות. האספה ננעלה בשעה
מאוחרת בערב, וכאשר עמדו כל הנאספים להתפלל
"מעריב", חמק אותו פרנס ונעלם...^{אור}

הדבר גרם למורת-רוח בקרב כל הנוכחים. רק המלבי"ם
חייד ואמר:

"הוא נהג כדין, שהרי הלכה פסוקה היא: אין מתפללים
תפילת ערבית לפני צאת הכוכבים..."

ופעם אחרת, כשחיפשו עשירי למנין לתפילת מנחה, ואחד
היהודים ה"מתקדמים" שסרב להצטרף לתפילה התחמק
בלגלוג, קרא המלבי"ם לעברו:

"מצינו ביעקב אבינו ששלח ב"מנחה לעשו" עזים ותיישים,
רחלים, גמלים, פרות ופרים, אתונות ועיירים. הידעת: למה
לא שלח גם כלבים? תשובה: מפני שהכלב מסרב
ל"מנחה"..."